

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/5/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115000319
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115000319.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom 18.05.2016 v trestnej veci obžalovaného K. Q. pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/40/2015 zo dňa 20.11.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného K. Q..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného K. Q. vinným zo spáchania prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

dňa 26.03.2015 v čase o 09.45 hod. v Sabinove po ulici Priemyselná štvrť viedol osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz GLK, EČ: I. M., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Sabinov, pričom bol taktiež vyzvaný, aby sa podrobil dychovej skúške prístrojom Alcotest Dräger č. 7410, ev. č. prístroja O.-XXXX, následne dychovú skúšku niekoľkokrát zmaril a po poučení hliadkou o možnosti lekárskeho vyšetrenia odmietol podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu odberom krvi alebo iného biologického materiálu.

Za to mu súd podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona, v spojení § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona výkon tohto trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu stanovil skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Súd prvého stupňa nesprávne posúdil celú túto trestnú vec, nakoľko celý čas tvrdil, že návykovú látku nepožil a dychovú skúšku vykonal dvakrát, aj keď policajti to zhodnotili tak, že ju zmaril. Na tretí krát odmietol fúkať, preto bol predvedený operačným dôstojníkom na dopravný inšpektorát na vykonanie ďalších úkonov, ako aj lekárske ošetrenie, či je spôsobilý byť umiestnený do cely predbežného zadržania. Na inšpektoráte odmietol dychovú skúšku, nakoľko už do meracieho prístroja fúkal a takýmto zariadeniam neverí. Žiadal odber krvi, ale za dodržania bezpečnostných podmienok, nakoľko na Ukrajine v minulosti utrpel ťažké zranenie pri autonehode s trvalými následkami, v súčasnosti je invalidný

dôchodca. U lekárky K. S. žiadal, aby mu bola odobratá krv za účelom vyšetrenia alkoholu v krvi. Sám na lekársku správu zo dňa 26.03.2015 vlastnoručne aj napísal, že žiadal o odber krvi, čo aj sám podpísal. Na hlavnom pojednávaní aj vzniesol námietku zaujatosti voči tejto lekárke, nakoľko pri vyšetrení medzi rečou spomenula, že aj ona má doma policajta. Nikoho nezaujímal, či odber krvi nie je náhodou spojený s nebezpečenstvom pre jeho zdravie. Aj napriek tomu lekárske ošetrenie neodmietol a odber krvi žiadal. Bol ochotný poskytnúť aj iný biologický materiál. O poskytnutí iného biologického materiálu nebol vôbec poučený, ani operačným dôstojníkom, ani na dopravnom inšpektoráte. V tejto trestnej veci orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd nezistili skutkový stav bez dôvodných pochybností a postupovali v rozpore so zásadou „in dubio pro reo,“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd predmetný rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nie je možné považovať za dôvodné.

V konaní pred súdom prvého stupňa bolo v danom prípade vykonané dokazovanie v takom rozsahu, ako to ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku vyžaduje. Bolo teda postupované tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvého stupňa veľmi podrobne a konkrétne rozpísal, ktoré dôkazy v predmetnej veci vykonal, a ktoré skutočnosti z jednotlivito vykonaných dôkazov vyplývali, uviedol, o ktoré konkrétne dôkazy svoje skutkové závery oprel, prečo obrane obžalovaného neuveril. Dôvody napadnutého rozsudku považuje krajský súd za vecne správne, úplne a logicky odôvodnené, a preto na ne v podrobnostiach poukazuje.

Hoci sa obžalovaný bránil tým, že alkoholické nápoje nepožíval, že dychovú skúšku nemaril, že sa neodmietol podrobiť dychovej skúške a ani lekárskemu vyšetreniu odberom krvi, čo mu však umožnené nebolo, tak aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na obsah vykonaných dôkazov možno ustáliť, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa stal, a že tento spáchal obžalovaný.

Jeho tvrdenia vyvracajú predovšetkým svedecké výpovede členov policajnej hliadky, ktorí zastavili jeho vozidlo T. C. a K. J. a svedka K. Q., príslušníka PZ zaradeného na dopravnom inšpektoráte, ktorí jednoznačne bez zmeny svojich výpovedí tvrdili, že obžalovaný svojím konaním zmaril dychovú skúšku, keď ju nerealizoval podľa ich pokynov. Potom, ako bol poučený o možnosti odberu krvi alebo iného biologického materiálu, toto odmietol s výhovorkou, že má ruskú krv. Neskôr tvrdil, že mal transplantovanú krv na Ukrajine, a že nemôže darovať krv. Preto bol eskortovaný na lekárske vyšetrenie za účelom zistenia, či je spôsobilý byť umiestnený do cely policajného zaistenia.

Tieto výpovede dopĺňa aj svedkyňa K. U. S., ktorá potvrdila, že obžalovaný od nej počas vyšetrenia nepožadoval odber krvi za účelom zistenia objemu alkoholu v krvi. Toto potom nepriamo potvrdzujú vo svojich výpovediach aj zdravotné sestry K. T. a K. J..

Naviac, lekárka vo svojej lekárskej správe z 26.3.2015 konštatovala, že obžalovaný javí klinické známky požitia alkoholu.

Skutočnosť, že vykonanie dychovej skúšky bezprostredne po skutku obžalovaný úmyselne maril tým, že do prístroja dýchal len veľmi krátky čas, ktorý nepostačoval na zistenie hladiny alkoholu v dychu, preukazuje aj úspešné vykonanie kontrolnej dychovej skúšky obžalovaným nasledujúci deň.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj správna právna kvalifikácia, ktorú takisto okresný súd náležitým spôsobom odôvodnil.

Pochybenie, ktoré by bolo možné v prospech obžalovaného napraviť nezistil krajský súd ani pri výroku o treste.

Pri ukladaní trestu, pri rozhodovaní o treste súd prvého stupňa vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona. Prihliadal najmä na spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Správne súd prvého stupňa u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona a ani žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zákona.

Je pravdou, že na obžalovaného sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Následne správne súd prvého stupňa ustálil, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od 10.6.1997. V cestnej premávke spáchal 13 priestupkov, a to za obdobie od 9.1.2005 do 22.12.2010.

Aj krajský súd poukazuje na zistenie súdu prvého stupňa, že najzávažnejší zo spáchaných protiprávných konaní obžalovaného na úseku dopravy je skutok zo dňa 6.6.2010, keď v dôsledku niekoľkonásobného porušenia svojich povinností ako vodiča spôsobil dopravnú nehodu. Po tejto dopravnej nehode sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu a iných látok. Za tento priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 1.100,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 42 mesiacov. Tento zákaz vykonal ku dňu 20.10.2014.

Súd prvého stupňa v súlade s pravidlami individuálnej ako aj generálnej prevencie podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného K. Q. dospel k správne záveru, že na nápravu obžalovaného nebude potrebné uložiť trest, ktorý by bol spojený s obmedzením jeho osobnej slobody, a že vzhľadom na okolnosti spáchania trestného činu postačí uložiť podmienený trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov.

Vzhľadom na hore popísané okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, opakujúce sa porušenia základných pravidiel na úseku cestnej dopravy, v súvislosti riadením motorového vozidla po požití alkoholických nápojov, a s tým spojenú priestupkovú minulosť obžalovaného, má krajský súd za to, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov je trestom mierny.

Keďže predmetný rozsudok bol napadnutý len odvolaním obžalovaného krajský súd z dôvodu obmedzenia podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku zmeniť uvedený trest zákazu činnosti v neprospech obžalovaného nemohol.

Nezistiac teda dôvody pre zmenu ktoréhokoľvek z výrokov rozsudku v prospech obžalovaného krajský súd jeho odvolanie v zmysle § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.